

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113208592
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1113208592.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Janky Richterovej a JUDr. Milana Chalupku, v právnej veci navrhovateľky: Q.. J.. F. R., W., N.. XX.XX.XXXX, bytom M. A., W. XX, zast. JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom v Bratislave, Nám. Martina Benku 6, proti odporkyni: T.. V. B., N.. XX.XX.XXXX, bytom M. A., X. XX, zast. JUDr. Michalom Rebróm, advokátom v Bratislave, Maróthyho 6, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 22. septembra 2014 č.k. 6C/26/2013-166 v znení opravného uznesenia rovnakého súdu zo dňa 3. novembra 2014 č.k. 6C/26/2013-174 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Navrhovateľka je povinná zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania odporkyne vo výške 198,66 eur do rúk Q.. V. T. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa táto domáhala určenia, že výrok odporkyne na zhromaždení Spoločenstva vlastníkov Tatranec dňa 14.06.2010 o tom, že výsledkom incidentu medzi pani H., jej matkou a navrhovateľkou bola zlomená ruka pani H. a že od incidentu medzi pani H., jej matkou a navrhovateľkou nastali prietahy súvisiace s otvorením prevádzky, sú nepravdivé, a ktorým navrhovateľka žiadala i písomné ospravedlnenie a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5.200,- eur. Navrhovateľke uložil súčasne povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 847,56- eur k rukám právneho zástupcu odporcu, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Vychádzal zo zistenia, že dňa 14.06.2010 sa v priestoroch bytového domu na X. L. Č.. XX M. A. konalo zhromaždenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Schôdzu viedla ako predsedníčka Spoločenstva Tatranec odporkyňa. Na uvedenom zhromaždení odporkyňa k bodu 5 " Nebytový priestor (vchod č. I2) - nájom, uviedla: "v mesiaci apríl došlo k incidentu medzi p. H., jej matkou a navrhovateľkou, výsledkom incidentu bola zlomená ruka matky p. H. (podané trestné oznámenie) verbálne a fyzické napadnutie p. B. a vyhrážka p. R. "Postarám sa o to, aby ste túto predajňu neotvorili, od tohto incidentu nastali prietahy súvisiace s otvorením prevádzky."

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava I č.k. 3Pv 290/10-15 zo dňa 13.01.2011 súd zistil, že bolo zastavené trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví pani A., nakoľko je nepochybné, že sa skutok nestal.

Výsluchom navrhovateľky súd zistil, že dňa 27.03.2010 pri parkovaní na X. L. Č.. XX odsunula z voľného parkovacieho miesta pred vchodom rebrík a zaparkovala. Vtedy na ňu zaútočila mladá žena (W.. H.) a následne aj ďalšia staršia žena (p. A.). Obidve ženy odišli dovnútra a o chvíľu prišla polícia a následne sanitka, ktorou bola odvezená do nemocnice na V. L.. Na chodbe nemocnice uvidela W.. H. P. W.. A..

Výsluchom odporkyne súd zistil, že dňa 27.03.2010 jej volala p. H. a žiadala, aby prišla dole, že sa tam niečo deje. Zistila, že navrhovateľka chcela zaparkovať, ale bol tam umiestnený rebrik. Vo výpovedi uviedla, že sa tam bili, lebo sa to spísalo a prišla sanitka. Následne jej pani H. volala, že má zlomený prst a podali trestné oznámenie.

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach dospel súd prvého stupňa k záveru, že podaný návrh je potrebné zamietnuť. V danej veci odporkyňa v postavení predsedajúceho zhromaždenia vlastníkov v bode 5. informoval ostatných vlastníkov o skutočnostiach ohľadne nájmu nebytových priestorov v bytovom dome. Vykonaným dokazovaním súd nemal za preukázané, že odporkyňa svojimi výroky, prednesenými na zhromaždení vlastníkov, určila navrhovateľku zodpovednou z poškodenia zdravia matky p. H. a za prieťahy spojené s otvorením prevádzky v nebytovom priestore. Takéto konanie odporkyne preto nemožno kvalifikovať ako neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľky. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa bola privolaná na miesto incidentu a následne bola vo veci vypočúvaná, mala vedomosť o tom, že k incidentu došlo. Rovnako tak mala vedomosť o poranení ruky matky p. H.. Trestné stíhanie vo veci ublíženia na zdraví bolo zastavené až uznesením zo dňa 13.01.2011 a odporkyňa v danom konaní nebola účastníkom, ale svedkom. Rovnako súd posúdil aj konštatovanie odporkyne "od tohto incidentu nastali prieťahy súvisiace s otvorením prevádzky". Odporkyňa neuviedla, kto alebo na základe akých skutočností došlo k prieťahom s otvorením prevádzky, len uvedené konštatovala. Zo spisového materiálu vyplýva, že v čase konania zhromaždenia vlastníkov t.j. 14.06.2010 nebola povolená zmena užívania nebytových priestorov v bytovom dome, z čoho možno vyvodíť, že odporkyňa len konštatovala faktický stav.

Navrhovateľka súdu nepreukázala, že odporkyňa vo svojom prejave na zhromaždení vlastníkov okrem konštatovania jej známych skutočností, bez použitia kritiky na osobu navrhovateľky, spôsobila navrhovateľke neoprávnený zásah do práva fyzickej osoby na ochranu jej osobnosti. V danom prípade, preto súd posúdil prejav odporkyne na zhromaždení vlastníkov dňa 14.06.2011 ako poskytnutie informácii a subjektívne konštatovanie, preto nemožno uvedené posudzovať ani ako kritiku. Uvedené konštatovania preto ani nemohli mať značnú intenzitu neoprávneného zásahu, ktorý by spôsobil nepriaznivé dôsledky pre navrhovateľku čo do jej postavenia v rodine a v spoločnosti.

Vzhľadom k tomu, že súd dospel k záveru, že zo strany odporkyne nedošlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľky, absentuje tu subjekt, vo vzťahu ku ktorému by navrhovateľke vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie navrhovateľka. Vytýkala súdu prvého stupňa, že prejav odporkyne na zhromaždení vlastníkov posúdil ako poskytnutie informácií a subjektívne konštatovanie, ktoré nemohli mať značnú intenzitu neoprávneného zásahu, spôsobiaceho nepriaznivé dôsledky pre navrhovateľku. Podľa navrhovateľky bolo preukázané, že odporkyňa rozširovala o navrhovateľke nepravdy, konala tak v bytovom dome, v ktorom je navrhovateľka vlastníkom bytu, na zhromaždení vlastníkov aj napriek skutočnosti, že informácie o údajnom incidente a údajnom zlomení ruky neboli predmetom zhromaždenia ani nepatria do prejednávanej agendy spoluvlastníkov bytového domu. Skutočnosť, že informácie sú nepravdivé, je preukázaná tiež uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I z 13. januára 2011, z ktorého je zrejme, že žiaden útok zo strany navrhovateľky, ani zlomenina ruky, sa nestali, nemožno tak hovoriť ani o žiadnom incidente. Zverejnenie nepravdivých informácií o fyzickej osobe treba vždy považovať za neoprávnený zásah do osobnostných práv, a to aj v prípade, ak príslušná informácia nebude mať výslovne difamačný charakter. Podstatné je to, že takýmto spôsobom sa o konkrétnej osobe vysloví nepravda, na základe ktorej tretie osoby môžu túto fyzickú osobu posudzovať skreslene. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie, ktoré zasahuje do práva chráneného § 11 a nasl. O.z., skutočnosť, že pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo že išlo len o nedbanlivostné preberanie poznatkov a ich rozširovanie, je bezvýznamná. Podľa navrhovateľky zásah do osobnostnej sféry nemusí vyvolať následky, postačuje zistenie, že takýto zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené Občianskym zákonníkom. Odporkyňa svojím konaním - verejným šírením nepravdivých informácií vyvolala difamačné následky vo vzťahu k navrhovateľke, narušila jej občiansku česť, dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti. Nepravdy rozširovala nielen medzi susedmi v bytovom dome, ktorého je navrhovateľka podielovým spoluvlastníkom, ale aj počas stavebných konaní pred pracovníkmi stavebného úradu, prostredníctvom ktorých sa informácie dozvedeli ďalšie osoby - akcionári v spoločnostiach, ktorých navrhovateľka pôsobí. Navrhovateľka je osobou verejne známou, predovšetkým v Starom Meste, kde pôsobila ako prísediaca na súde, ako poslankyňa, ale i v ďalších funkciách, ktoré vyžadujú bezúhonnosť a spoľahlivosť. V prípade, že by sa v budúcnosti navrhovala do funkcie, kde sa vyžaduje bezpečnostná previerka, ktorej

súčasťou je získavanie informácií o preverovanej osobe od susedov, môže sa stať, že túto pozíciu nezíska práve vďaka nepravdivým informáciám, ktoré rozšírila odporkyňa. Následky nepravdivých informácií navrhovateľka pociťuje ako stratu vážnosti v okolí, takéto konanie zasiahlo i do jej osobného života. Navrhovateľka písomné ospravedlnenie považuje za morálne zadosťučinenie, nakoľko je to jediná možnosť, ako sa susedia v jej okolí dozvedia skutočnú pravdu. Ohľadne peňažnej satisfakcie navrhovateľka svoj nárok opiera najmä o skutočnosť, že šírenie nepravdivých informácií o tom, že matke nájomníčky zlomila ruku, predstavuje tak závažnú ujmu, že by ju musela pociťovať každá fyzická osoba nachádzajúca sa v postavení navrhovateľky na jej mieste. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom odvolaní (po doručení napadnutého rozsudku právnomu zástupcovi navrhovateľky) navrhovateľka poukázala na to, že odporkyňa jednoznačne uvádzala skutočnosti tak, aby bolo všetkým zúčastneným zrejmé, že zodpovednou za incident je práve navrhovateľka. Predostrené informácie jednoznačne viedli k úsudku, že zodpovednou osobou a agresorom bola navrhovateľka. Ďalej poukazovala na to, že odporkyňa informácia skreslila resp. neuviedla úplne, keď ujmu na zdraví utrpela pri incidente i navrhovateľka. Odporkyňa tiež opakovane zavádzala prítomných vlastníkov bytov tvrdeniami, že navrhovateľka konala v rozpore s dobrými mravmi, hoci zbytočné priesťahy spojené s otvorením obchodnej prevádzky spôsobila sama odporkyňa s nájomníčkou, do istej miery aj samotný stavebný úrad.

Navrhovateľka rovnako nesúhlasila s výrokom o trovách napadnutého rozsudku namietajúc, že úkony právnej služby advokátom odporkyne nemohli byť poskytnuté tak, ako to uvádza právny zástupca odporkyne, dňa 27. 5. 2014 nebolo vytyčené žiadne pojednávanie, nemohol tak vzniknúť nárok na odmenu advokáta. Keďže v daný deň sa neuskutočnilo pojednávanie, neuskutočnila sa ani porada právneho zástupcu s odporkyňou, nakoľko nenastali žiadne nové skutočnosti, ktoré by vyžadovali ďalšiu poradu odporkyne s advokátom. Písomné podanie advokáta zo dňa 1. 6. 2014 je rovnako nesprávne oceneným úkonom právnej služby, keďže o tomto podaní navrhovateľka nemá žiadnu vedomosť a toto podanie sa nenachádza ani v spise.

Odporkyňa v písomných vyjadreniach k odvolaniam navrhovateľky zotrvala na tom, že v zápisnici nijakým spôsobom neoznačila navrhovateľku ako zodpovednú za zlomenú ruku matky p. H., rovnako nijakým spôsobom neoznačila navrhovateľku zodpovednú za priesťahy súvisiace s otvorením prevádzky. Konštatovania odporkyne neboli nijakým spôsobom nepravdivé a objektívne neboli spôsobilé vyvolať na strane navrhovateľky vznik nemajetkovej ujmy. Navrhovateľka nakoniec žiadnym spôsobom nepreukázala vysokú intenzitu nepriaznivého následku, zníženie spoločenskej vážnosti. K namietaným trovám právneho zastúpenia odporkyňa zdôraznila, že navrhovateľka v priebehu celého konania predkladala listinné dôkazy krátkou cestou priamo na pojednávaní, čo je zachytené v zápisnici z pojednávania zo dňa 17. 3. 2014, kde navrhovateľka predložila rozsiahle množstvo listinných dôkazov, ku ktorým nebolo možné sa vyjadriť na pojednávaní. Za tým účelom bola uskutočnená porada odporkyne s advokátom dňa 27. 5. 2014, o čom bol súdu predložený dôkaz, následne dňa 1. 6. 2014 bolo vyhotovené písomné vyjadrenie podané na súde dňa 3. 6. 2014. Bola teda toho názoru, že vyúčtované úkony právnej služby boli uplatnené dôvodne a správne súdom náhrada za tieto priznaná. Odporkyňa preto navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku prvostupňového súdu.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pričom dospel k záveru, že rozsudok prvostupňového súdu je vecne správny.

Právnym prostriedkom ochrany základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do dôstojnosti, osobnej cti, či dobrej povesti sú prostriedky všeobecnej a zvláštnej ochrany v občianskoprávnom konaní vo veciach ochrany osobnosti pred všeobecnými súdmi.

Podľa § 11 O.z. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Výpočet chránených osobnostných práv, uvedený v § 11 O.z. nie je vyčerpávajúci, občiansky zákonník chráni aj iné zložky a prejavy späté s osobnosťou občana, napr. dôstojnosť a vážnosť občana v spoločnosti.

Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie občana, ktoré zasahuje práva chránené ustanoveniami § 11 a nasl. O.z. a bez významu je skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia alebo či šlo len o nedbalé preberanie poznatkov a ich šírenie. Neoprávneným zásahom však môže byť aj pravdivé tvrdenie, dotýkajúce sa intímnej sféry života občana, rovnako chránenej ust. § 11 O.z. Neoprávneným zásahom je teda konanie, ktoré svojím obsahom, formou a cieľom sa dotýka práv chránených ust. § 11 a nasl. O.z. a je objektívne spôsobilé tieto chránené práva narušiť, prípadne ich ohroziť. Môže byť urobené ústne, písomne, alebo inak, pokiaľ z tohto iného spôsobu je možné vyvodiť jeho zmysel a význam.

Ústne a písomne vykonaný zásah môže spočívať v rozširovaní nepravdivých správ dotýkajúcich sa osobnosti fyzickej osoby, vo zverejňovaní i pravdivých správ z intímneho a rodinného života proti jej vôli, ďalej v nepravdivom obvinení z nečestného resp. nemorálneho konania, v kritike presahujúcej obsahom, formou i cieľom rámec pravdivej a objektívnej kritiky a pod.

Vzhľadom na ciele právnej úpravy ochrany osobnosti, ktorej prvoradou požiadavkou je chrániť osobnosť fyzickej osoby pred zásahmi, pokiaľ k nim nebol pôvodca oprávnený, nevyžaduje občiansky zákonník pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti zavinenie. Kto sa zásahu dopustil, nemôže sa zodpovednosti zbaviť ani dôkazom, že bol v omyle. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti.

Všade tam, kde sa jedná o stret dvoch rovnocenných záujmov, v danom prípade konkrétne práva na informácie a ich šírenie na strane jednej, a cti, dôstojnosti, dobrého mena, povesti i súkromia fyzickej osoby na strane druhej, jej potrebné, aby hodnotenie pôsobenia týchto dvoch práv bolo vždy podľa všetkých okolností jednotlivého prípadu vyvážené, teda aby jedno z nich nebolo neopodstatnene uprednostnené pred druhým. V týchto kolíznych prípadoch, v ktorých záujem jednotlivcej fyzickej osoby ustupuje inému záujmu, platí, že s ohľadom na možnosť zneužitia tohto iného záujmu, musí vždy byť zaručená základná ochrana dôstojnosti dotknutej fyzickej osoby ako základnej hodnoty súkromného práva a práva vôbec.

V danej veci odporkyňa v postavení predsedajúceho zhromaždenia vlastníkov v bode 5. informovala ostatných vlastníkov o skutočnostiach ohľadne nájmu nebytových priestorov v bytovom dome (legitímny záujem spoluvlastníkov), pričom svojimi výrokmi, prednesenými na zhromaždení vlastníkov, nijako neoznačila navrhovateľku zodpovednou z poškodenia zdravia matky p. H. a za prietahy spojené s otvorením prevádzky v nebytovom priestore. Takéto konanie odporkyne preto nemožno kvalifikovať ako neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľky. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa bola privolaná na miesto incidentu a následne bola vo veci vypočúvaná, mala vedomosť o tom, že k incidentu došlo, rovnako tak mala vedomosť o poranení ruky matky p. Ferencyovej. Trestné stíhanie vo veci ublíženia na zdraví bolo zastavené až uznesením zo dňa 13.01.2011 a odporkyňa v danom konaní nebola účastníkom, ale svedkom. Ani skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní vec uzavreli s tým, že skutok sa nestal (v ponímaní trestného práva), neznamená, že k žiadnemu incidentu nedošlo. Tiež konštatovanie odporkyne "od tohto incidentu nastali prietahy súvisiace s otvorením prevádzky" nemožno podľa názoru odvolacieho súdu hodnotiť ako následok konania navrhovateľky, keď odporkyňa neuviedla, kto alebo na základe akých skutočností došlo k prietahom s otvorením prevádzky, len uvedené konštatovala. Zo spisového materiálu vyplýva, že v čase konania zhromaždenia vlastníkov t.j. 14.06.2010 nebola povolená zmena užívania nebytových priestorov v bytovom dome, z čoho možno vyvodit', že odporkyňa len konštatoval faktický stav.

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. V konaní o ochranu osobnosti má navrhovateľ bremeno tvrdenia v tom, že odporca zasiahol do jeho osobnosti a že zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach; pokiaľ sa domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy, musí v rámci svojich tvrdení uviesť, aká ujma mu vznikla. Z tohto bremena tvrdenia pre navrhovateľa vyplýva dôkazné bremeno preukázať skutočnosti svedčiacie o existencii zásahu. K úspešnému uplatneniu práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Obč. zák. a k takému zisteniu dôjde súd po posúdení všetkých okolností konkrétneho prípadu. Vyvolanie následkov sa nevyžaduje. Len ak sú tieto skutočnosti preukázané, môže súd konštatovať, že navrhovateľ uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdené dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

Navrhovateľ je povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré jeho právo navodzujú a na odporcovi je, aby tvrdil a preukázal okolnosti, ktoré právo navrhovateľa vylučujú. Pokiaľ teda ide o nároky v oblasti ochrany osobnosti, povinnosť preukázať existenciu zásahu, teda že k určitému konaniu, ktoré je zásahom do osobnosti, došlo, zaťažuje v konaní navrhovateľa. Pokiaľ ide o posúdenie otázky, či zásah do osobnosti bol oprávnený alebo nie, zaťažuje dôkazné bremeno v tejto časti odporcu.

Navrhovateľka súdu nepreukázala, že odporkyňa vo svojom prejave na zhromaždení vlastníkov okrem konštatovania jej známych skutočností, bez použitia kritiky na osobu navrhovateľky, spôsobila navrhovateľke neoprávnený zásah do práva fyzickej osoby na ochranu jej osobnosti. V danom prípade preto súd prvého stupňa posúdil prejav odporkyne na zhromaždení vlastníkov dňa 14.06.2010 správne ako poskytnutie informácií a subjektívne konštatovanie, preto nemožno uvedené posudzovať ani ako

kritiku. Rovnako odvolací súd je toho názoru, že uvedené konštatovania preto ani nemohli mať značnú intenzitu neoprávneného zásahu, ktorý by spôsobil nepriaznivé dôsledky pre navrhovateľku čo do jej postavenia v rodine a v spoločnosti.

Pri náhrade trov právneho zastúpenia odporkyne súd prvého stupňa priznal odmenu advokátovi za osem úkonov právnej služby á 91,29 euro a za jeden úkon právnej služby vo výške 45,65 euro, pričom ale nesprávne označil či vymenoval celkom desať úkonov právnej služby. Zrejmou chybou v písaní označil i účasť advokáta na pojednávaní prvostupňového súdu konanom dňa 27. 5. 2014, súčasne v rovnaký deň sa mala konať i porada advokáta s klientom. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že pojednávanie konané dňa 17. 3. 2014 bolo odročené na deň 9. 6. 2014, dňa 27. 5. 2014 sa skutočne žiadne pojednávanie nekonalo, v tento deň sa konala porada advokáta s odporkyňou v čase od 13:00 hod. do 14:15 hod., ako to vyplýva zo zápisu o porade s klientom z č.l. 165 spisu. Vyjadrenie odporkyne v prejednávanej veci datované 1. 6. 2014, doručené súdu prvého stupňa dňa 3. 6. 2014, sa nachádza na č.l. 90. Z uvedeného je zrejmé, že úkony advokáta boli realizované tak, ako boli uvedené vo vyčíslení trov právneho zastúpenia zo dňa 16. 9. 2014 (č.l. 163 spisu), súd prvého stupňa nakoniec správne priznal odmenu za celkom deväť úkonov právnej služby.

Odvolaciemu súdu tak zo všetkých vyššie uvedených dôvodov neostalo než napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť z hľadiska jeho vecnej správnosti podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., s konštatovaním správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnej odporkyne priznal náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania odporkyne v súdnej veci predstavujú odmenu advokáta za dva úkony právnej služby v zmysle § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. (písomné vyjadrenie k odvolaniu, realizované dňa 24.11.2014 a písomné vyjadrenie k odvolaniu, realizované dňa 22.12.2014), pri základnej sadzbe za úkon podľa § 10 ods. 1, § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (91,29 euro), 2 x paušálna náhrada vo výške 8,04 euro (rok 2014) podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., spolu teda trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 198,66 euro, ktorú sumu ako náhradu trov odvolacieho konania zaplatí navrhovateľka advokátovi odporkyne podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.